

хів оптимізації витрат. При цьому основними конкурентними перевагами методу є орієнтація на довгострокову перспективу та відсутність необхідності значних капіталовкладень. Таким чином, метод «кайзен-костінг» має широкі перспективи розвитку на вітчизняних підприємствах, оскільки він забезпечує багатовекторне покращення господарської діяльності підприємств та підвищення їх конкурентоспроможності, не потребуючи при цьому великих інвестицій.

Джерела та література

1. Проданчук М. А. Таргет-костінг та кайзен-костінг як інструменти оптимізації витрат у системі стратегічного управління. *Збірник наукових праць ВНАУ. Серія: Економічні науки*. 2012. № 3 (69). С. 150–155.
2. Шевчук Н. А., Міхневич В. І. Дослідження сучасних та зарубіжних методів управління собівартістю продукції. *Фінанси та грошово-кредитні відносини в національній економіці та підприємництві*. 2011. Вип. 6. С. 219–223.
3. Качалай В. В. Кайзен-костінг: досвід і перспективи впровадження на промислових підприємствах України. *Бізнес-Інформ*. 2013. № 8. С. 273–277.

Шевчук О. – студент групи ФБСс-21

Науковий керівник: к. е. н., доц.

Л. Ішук

Луцький національний технічний
університет

м. Луцьк, Україна

Управління інноваційним розвитком аграрних підприємств

В нинішніх реаліях промислового підприємництва, країни з розвинутою економікою, використовують науково-технічні розробки в боротьбі для досягнення лідируючих позицій. Наша з вами країна лише говорить та прописує в законах про використання інновацій для полегшення та розвитку підприємств, які відносяться до тих підприємств, які не сильно потребують від інноваційних технологій, або їхній прибуток не так сильно збільшиться від залучення інновацій в діяльність підприємства. Це обумовлює низьку конкурентоздатність продукції і економіки в цілому.

Науковці стверджують, що в Україні відбувається зменшення структури товарної продукції експорту, тобто збільшення продажу сировини, і зменшення експорту товарів з значною вартістю, а саме науково-технічних розробок та новітніх інновацій. Тому не є випадковим те, що у рейтингу глобальної конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму за 2019 р. Україна знаходиться на 79 місці між Гватемалою і Таджикистаном, а за показником «ефективності ринку товарів та послуг» займає 106 місце після Хорватії і перед Бутаном [1].

Погіршення економічного та інноваційного стану є наслідком ставлення держави до науки, яка витративши величезні кошти на підготовку наукових фахівців, але не створює базу, де будуть використовувати свої знання молоді вчені та науковці. Проте існує думка, що «поки Україною до кінця не упущено момент інноваційного прориву і заняття гідного місця серед світових технологічних держав» Враховуючи це, Україні потрібно переходити на інноваційно-інвестиційну модель розвитку, і починати потрібно з сільського господарства.

Аграрний сектор України – це єдина галузь економіки України, яка показує високі фінансові показники. Рентабельність виробництва продукції сільського господарства значно вища середніх показників по економіці країни і у 2019 р. складала 35 % Також у 2,8 раза зросла валова додана вартість у сільському господарстві. А питома вага її в загальному підсумку економічної діяльності у 2019 р. склала 25 % проти 14 % у 2015 р. Враховуючи ці данні, можна

зробити висновок, що прибуток отриманий у сільськогосподарському виробництві, в останні роки має усталену зростаючу динаміку на протилежність промисловості і економіці в цілому [2].

За останні 5 років, інноваційна активність аграрного сектору економіки суттєво скоротилась. Так, якщо у 2015 р. в країні було 800 інноваційно активних підприємств, то у 2020 р. їх кількість зменшилась до 500 одиниць. Зменшилась також питома вага впроваджених інновацій з 20 % до 14,9 %. Однією з причин цього є хронічна нестача коштів. Так, фінансування інноваційної діяльності, як і взагалі діяльності в цілому на переважній більшості сільськогосподарських підприємств здійснюється за рахунок власних коштів.

Можна зауважити, що більшу частку витрат агропромислових підприємств спрямовують на закупівлю імпортованих машин, добрив, та отрутохімікатів, а на розробку інноваційних технологій відкладають зовсім мало ресурсів. В Європі ефективність розробки науково-технічних інновацій залежить від державною підтримки. Оскільки проведений аналіз стверджує, що український менеджмент не в змозі розвивати свій потенціал в розвитку інновацій. В результаті, Україна опинилася на останньому місці по впровадженню нових технологій в діяльність агропромислових технологій, і відноситься до країн з дешевою некваліфікованою робочою силою, які будуть корисні лише для роботи на виробництві.

Основними пріоритетами до 2022 р. будуть, насамперед, інтелектуальні системи управління виробництвом і робототехніка, системи створення і вирощування матеріальних об'єктів і 3Д-друк, нанотехнології в медицині і фармації, нові аграрні технології тощо.

Інноваційний розвиток підприємства на сучасному етапі має бути впроваджений на використанні інтелектуальних ресурсів, що включають інтелектуальний капітал, інтелектуальну працю та інтелектуальні продукти. Тільки оптимальне поєднання векторів інноваційного розвитку зі складовими інноваційного потенціалу та інтелектуального капіталу зможе забезпечити успішний розвиток підприємства. Інноваційний розвиток – це здатність підприємства, досліджувати та розробляти нові ноу-хау, на основі дослідження та аналізу яких створюються науково-технічні розробки, прилади, які допомагають покращувати інноваційний розвиток підприємства. Динамічною моделлю інноваційної діяльності підприємства є його інноваційна система. Для ефективного розвитку кожного конкретного підприємства має бути розроблена інноваційна система, що поєднує сукупність елементів інноваційної діяльності з урахуванням їх мікро- і макро-оточення, відображає характер і напрями їх взаємовідносин у процесі досягнення поставлених цілей [1].

Зменшення частки інновацій в виробництві аграрних компаній обумовлена не тільки недостатнім державним фінансуванням, а й відсутністю кваліфікованого менеджменту. Тому, я би порадив компаніям, які займаються сільськогосподарською діяльністю, переходити на систему нооменеджменту, яка допоможе перейти до інноваційної системи управління. Нооменеджмент – це розумний менеджмент, система управління, що побудована на принципах Розуму, Гуманності та Віри [3]. Він є системним менеджментом, є синтезом результатів аналізу; він передбачає нове ставлення до людей, техніки та інновацій, а особливо до знань. Нооменеджмент здатний гармонійно поєднувати нові технології, забезпечувати організаційно-економічні процеси не тільки в системі, але й в інноваційному середовищі.

Підсумовуючи вище зазначене, можна зробити висновок, що аграрний сектор економіки є одним з найважливішим сектором економіки, оскільки приносить найбільший прибуток, який має тенденцію до збільшення з кожним роком. Тому для розвитку аграрних підприємств потрібно сучасні інновації для пришвидшення обороту коштів, та зменшення витрат на їх отримання. Але для розробки та впровадження інновацій в виробництво аграрних підприємств потрібно державна підтримка, тому що власних коштів зазвичай не вистачає. Тому державі потрібно розробляти проекти, які будуть допомагати розвивати аграрне підприємство та мотивувати їх до розробки інноваційних технологій.

Джерела та література

1. Бондаренко С. А. Концептуальні засади інноваційного розвитку в системі управління підприємством. 2016. С. 90–101.

2. Бояринова К. О. Інноваційний розвиток підприємств машинобудування на засадах нооуправління. 2014. С. 230–235.
3. Гудзь О. Є. Роль інновацій щодо забезпечення конкурентоспроможності та ефективності підприємства, 2015. С. 3–11.

Щирба А. – студентка

Науковий керівник: д. е. н., проф.

О. Гнаткович

Львівський національний університет
імені Івана Франка, м. Львів, Україна

Креативне управління соціокультурним підприємством

Залишатися на бізнес-ринку в наш час дуже важко. Сьогодні все дуже швидко змінюється і тому невпинно потрібно вести різні нововведення у діяльність соціокультурного підприємництва. Старі методи і правила ведення соціокультурного підприємництва можуть не підходити для ХХІ ст. Саме тому творчий підхід допоможе як покращити роботу працівників, так і вивести підприємство на новий рівень.

Креативне ведення соціокультурного підприємства можна розглядати як перспективу для подолання кризи і невизначеності. Важливо зазначити, що кожен керівник повинен творчо підходити до управління і вміло вести робітників у правильному напрямку. Також важливо дослуховуватися до думки працівників, адже вони можуть подати ідеї для подальшого розвитку.

Креативність у сфері бізнесу – це напрямок мислення, який веде до вирішення проблем і створення певних удосконалень. Активний інноваційний пошук з метою вдосконалення бізнес-процесу та виявлення нових видів діяльності – це справжня творчість для соціокультурного підприємця. Пошук вирішення проблеми – це найкоротший шлях до успіху. У 1983 р. Була сформована теорія творчості, яка стосується окремих особистостей та компаній. З часом вона еволюціонувала, але основні складові залишилися незмінними. Згідно цієї теорії, творчість потребує поєднання таких складових: 1) внутрішньої мотивації; 2) високого рівня галузевих знань; 3) майстерності у використанні креативного мислення; 4) наявності середовища з високим рівнем творчого підґрунтя [3].

Виокремлюють чотири типи креативного мислення, а саме інтуїтивний, новаторський, образний і надихаючий.

1. Інтуїтивний тип мислення оперує попереднім досвідом під час прийняття рішень і зосереджений на результатах. З іншого боку, такі керівники зазвичай дбають про своїх працівників та всю організацію загалом. У ставленні до конкурентів вони завжди бувають жорсткі, але чесні. Вірять, що люди є ключем до успіху в бізнесі й роблять усе можливе для досягнення успіху фірми. Основне кредо – креативність і віра в людей, що кожна особистість має величезний творчий потенціал, який потрібно розкрити та залучити (мотивувати) у творчу діяльність.

2. Новаторський тип мислення зазвичай сконцентрований на проблемах і фактах, на проведенні точних експериментів, на повному зануренні в роботу. Цей стиль типовий для вчених, інженерів, винахідників.

3. Образний тип мислення притаманний людям творчим, які володіють високими почуттями, лідерам за характером.

4. Надихаючий тип мислення властивий людям, які втілюють у життя соціальні зміни й цілком присвячують себе справі [2].